

[Hans Nielsen.]

ning, hvoraf det fremgaar, at de arbejdsløses Tal over hele Jorden er sunket fra 30 Millioner til 26 Millioner. Det er jo ikke nogen stor Nedgang i Forhold til den, der har fundet Sted her i Danmark. I Tyskland er Arbejdsløsheden gaaet ned med 9,4 pCt., i England med 6,3 pCt., i Frankrig med 1,9 pCt.; det er de største Resultater, der er naaet i Europa; saa vidt jeg ved; er de arbejdsløses Tal i De forenede Stater gaaet ned med ca. 2 Millioner. Dette vil sige, at intetsteds i Verden er Arbejdsløsheden dalet i den Grad, som Tilfældet er her i Danmark.

Jeg mener nu, at man i høj Grad kan sige, at Regeringens Arbejde har været medvirkende i saa Henseende. Der er saa meget mere Grund til at opholde sig ved den store Nedgang i Arbejdsløsheden her i Landet i Forhold til andre Lande, som vi jo ser Amerika udfolde en beundringsværdig Energi under Præsident Roosevelts Medvirken for at genrejse De forenede Stater efter den Ødelæggelse, som en Kapitalisme, der ikke findes Mage til noget andet Sted, lige siden Mac Kinleys Dage havde bragt over de amerikanske Stater ved sin Udbytning af Bønder og Arbejdere og ved sin taabelige Afspærringspolitik baade overfor Varer og Mennesker. Det tør vel nok siges, at alle, fra regnet de særlige Kapitalister, forventningsfuldt følger Begivenhederne i Amerika og ønsker Præsident Roosevelt Held og Lykke i hans radikale Bestræbelser for Erhvervslivets Genrejsning i det store Rige, der snart tæller 150 Millioner Mennesker.

Men ogsaa paa andre Omraader kan den danske Regering pege paa udmærkede Resultater. Jeg nævner først og fremmest den Handelsoverenskomst, der er afsluttet med England. Jeg indrømmer, at denne Overenskomst har sine Svagheder, men dens Betydning for vort Land er alligevel meget stor, fordi den har banet Vejen for et voksende intimt Samarbejde mellem England og Danmark. Saaledes som Forholdene er i England, vil dette Land endnu længe være den største Aftager af vort Lands Eksportvarer; og glædeligt er det, at danske Købmænd og Importører i voksende Tal finder Vej over Nordsøen og udvider Handelsforbindelserne med vor gode Kunde England. Jeg haaber, at dette Samarbejde yderligere kan udvikles. Jeg ser, at Landboorganisationer her i Landet er virksomme for, at den danske Landbondom lærer det engelske Sprog. Disse Bestræbelser burde sikkert forceres ogsaa indenfor Købstædernes Ung-

dom, og jeg henstiller til den høje Regering at overveje Muligheden af, at Staten paa en eller anden Maade yder Støtte til Studierejser til England baade for Landbrugere, Byarbejdere, Haandværkere og Industrifolk.

I mange Aar har det grønlandske Spørgsmaal været som et aabent Saar mellem Danmark og Norge. Mange Stridigheder foraarsagede Grønland os til Sorg for alle, der ønskede, at de nordiske Folk kunde staa samlet i hjerteligt Samarbejde. Dette Spørgsmaal er nu bragt ud af Verden, og vi fra vor Side synes, at den nuværende Regering har varetaget Danmarks Interesser paa den klogeste og smukkeste Maade, samtidig med at dens hele Færd var præget af Hensynsfuldhed overfor vort Broderland Norge.

Det er lykkedes Regeringen at reformere vor Sociallovgivning helt til Bunden, et Arbejde, hvis Storhed og Betydning jeg ikke behøver at sige mange Ord om; og ved Siden af er der gennemført store og vigtige Kriselove, som alle Medlemmer i denne Sal er godt bekendt med. Kort sagt kan jeg sige, at siden sidste Valg har vi haft en overordentlig rig og betydningsfuld Lovgivning her i Landet, hvilket dog ikke hindrer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ser Alderdomssvækkelse alle andre Steder end i sine egne graa og hvide Haar, i at tale om Træthed hos Regeringen, fordi Statsministeren fremhævede, at nu maa vi først og fremmest beskæftige os med de Spørgsmaal, Krisen har stillet os. Jeg synes oprigtig talt — det vil jeg sige til det ærede Medlem —, at Spørgsmaalene om Hjælp til Landbruget, de arbejdsløse og Haandværkerne, til Igangsættelse af nye Arbejder og først og fremmest Spørgsmaalet om en Forkortelse af Arbejdstiden giver foreløbig os alle her i Rigsdagen rigtigt Arbejde mellem Hænderne.

Vedrørende selve Finanslovsforslaget skal jeg ikke sige mange Ord; det byder jo ikke paa store Overraskelser. Balancen er steget i Forhold til Balancen paa Finanslovsforslaget i Fjor, hvilket ikke kan ændre, naar store Udgifter overføres fra Kommunerne til Finanshovedkassen, og naar store Beløb fra denne Kasse skal afgives til Lettelse af kommunale Skatter. Forslaget viser et Underskud paa 7 Mill. Kr., men der er jo stor Sparelyst i alle Partier her i Rigsdagen, og i lang Tid har der jo været nedsat et Udvalg, som skal granske Finansloven fra A til . . . (Christmas Møller: til Z) . . . Til Z, ja, det kan vi godt sige, og jeg ved, at dette Udvalg har arbejdet meget energisk, og naar der er saa stor